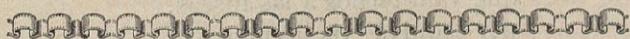

tenia deu planas plena.
Se 't felicita argenter
y ara que vingui maynada,
igual que á ton camarada
el barbut del serraller

En lo ball del divendres passat.

—Degas Quimeta: ¿quina es l' americana que tenim d' anar á buscar 'ls *Silfidos*?

—Me sembla que 's la segona.

—Que ja 'n tens algun de escullit?

—Si; com qu' he llegit *L' Hereuhet* y m' ha agratad molt alló de la Canivera, penso anar á buscar al Miquelet.

—Bona nit Pepeta; ¿que te la primera americana compromesa?

—Nó.

—No deu tenir pas inconvenient ballarla ab mt?

—No senyor, al contrari.

—Suposo que avuy es decidirá á contestarme alló dels balls de compromis?

—No puch prometrels-hi tots, pro si vol ballar un ball qu' atre.

—¿Has vist en Martinet, Roseta?

—Sí; y que penso arnar á buscarlo a l' americana.

—No siguis tonta: que ni ha d' altres que ho fan millor.

—¿Que vols dir lo de ballar?

—Sí; tant lo de ballar com lo d' escriurer versos.

—Marieta, ¿que has vist en *Polavieja*?

—¡Oh! no sé qui vols dir.

—En *Miquelet de la carretera*

—¿Per qué li dius *Polavieja*?

—Perque gasta vidrieras.

—¡Pobre noy! entre gastá ullaneras y escriurer á *L' Hereuhet*...

—Adeusiau; sembla que no volgeu coneixer á ningú?

—¿Qui son aquells?

—Tres d' aquells *set sabis de la Grecia* que aquest any se han cuidat de fer *L' Hereuhet*.

Epígramas

—¡Ay quin cas que m' ha pasat
trista de mi!

—¿Que 's Anita?

—Qu' estant en una visita
sense volger... jm' ha escapat!

—Tothom ne fa.

—¡Quin neguit!

Jo ab lo peu prou que miraba
si aquella fressa imitaba.

—¿Y que han dit ells?

—¡Bon profit!

Per demostrar que 's artista
toca un casat campatxano
l' acordeón y l' organo
sent sastre 'n vers de solfista.
Y diu que, quant es al llit,
perqué tingui un son ditxós
ans d' entregarse al repòs
toca 'l bombo cada nit.

MEFISTÓFELES.

Del natural.

—¿M' estimas?

—¡Mes que tu á mí!

—Aixó hu dius.

—Y hu se de cert.

—El cor no es cap llibre obert
perque si pugui llegar!

—¡Sou tant dolents!

—De la roba,
que 'l cor jo 'l tinch nou, *flamant*,
y es tot teu.

—¿Serás constant?

—Mes qne tu, y t' donch la proba.
¿Vols mes constancia á na l' mon
que tant si plou com si neva
cada nit á casa teva
vinch sempre al mateix segon?

Degas: ¿no es constancia aixó
sempre fe igual com fa l' asa?

—Fugiu tots; perque ve á casa.

—Donchs que vols que vingui jo
á casa teva?

—Ademes
que 'l venir molt m' acomoda.

—Pot ser vols traurer la moda
de fer el mont al revés.

Si que seria bonich
que habent rentat els plats, ara
men vaig, digués á la mare
á festejà un xich l' Enrich.
Es l' hora y vindrà el cas
que si tardés, cridaria.

—¿Y qué mes? Mira; 't faria
tres petons dessota 'l nas.

—Cuidado que te resbalas
y podrias pendrer mal.

Si deixas el *cami ral*
te poden trencar las alas
y allavors vindrá el desori...

—Veurás; jo dich lo que sento:
te 'ls faria, sí, no mento.

—Hi ha un medi.

—¿Quin?

—El casori.